

keige se õ Jehowa pole selle asja parrast, agga temma ei sanud sest ühtegi; sest Jummal nou piddi korda sama. Samuel läks siis Sauli jure, mis südamega, sedda teadis Jummal; kuningas sai ka pea sedda teata, mis pahha luggu temmaga piddi ollema, et ta kõi arwas, et nüüd piddi ollema keik hästi tehtud; ta hakkas sepärrast weel kiitlema ja Samueli wasto ütlemä: Minna ollen Jehowa sanna kowwaste piddanud. Agga kui Saul olli isse ülles tunnistanud kuida se luggu olli, siis sai Samuel kuningaga ennese suust kuulda, et ta ülle Jummal kelo teinud, ja sepärrast andis ta teisele teata, mis Jummal nou piddi ollema temma sugugu parrast. Kuningas püdis kõi ennast puhtaks tehha keigest süüst, agga Samuel õppetaks tedda teist wiisi, et ei ial omma hea arwamiine ja nou ei mäl-
sa

sa Jummal ees; mis Temmast kãstud, sedda peab tehtama, ja mis Temmast keeldud, sessse ei pea innimenne putuma, et ta sest hakkaks noppima ärra pidsut omma hea arwamisse järrele, ja Jummalast on se ommeti ärrakeeldud.

Pisko sannaga kãis siis temma õppetust se asja parrast sedda wiisi, et sanna kuulminne piddi üllem ollema kui keik Jummal tenistus, mis ommast peast ülleswoetud, ehk omma nou järrele tehtud. Kuningas sai siis ka weel parreminne sest kõnnest tunda, mis suur se pat olli, mis ta teinud; sest Samuel ütles kuningaga wasto, et ta olli Jehowa sanna ärrapõlgnud ja ülle kelo teinud, kui teine olli hakkanud hoopliima ja ütlemä, et keik Jehowa tahtmisse järrel olli tehtud. Saul hakkas siis sedda omma patto ka üllestunnistama, ja palus, et sedda patto temmale piddi an-